

Druk nr 2770

Warszawa, 5 lipca 2018 r.

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VIII kadencja
Komisja do Spraw Petycji
BKSP-020-8-2018

Pan
Marek Kuchciński
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 32 ust. 2 regulaminu Sejmu Komisja do Spraw Petycji
wnosi projekt ustawy:

- o zmianie ustawy o grach hazardowych.

Do reprezentowania Komisji w pracach nad projektem ustawy została
upoważniona poseł Urszula Augustyn.

Przewodniczący Komisji

(-) Sławomir Jan Piechota

USTAWA

z dnia 2018 r.

o zmianie ustawy o grach hazardowych

Art. 1.

W ustawie z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych (Dz. U. z 2018 r. poz. 165, 650, 723) w art. 86 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Wydatki Funduszu Rozwoju Kultury Fizycznej są przeznaczone na przebudowę, remonty i dofinansowanie inwestycji obiektów sportowych, rozwijanie sportu wśród dzieci, młodzieży i osób niepełnosprawnych, rozwój turystyki społecznej oraz zadania określone w przepisach o zdrowiu publicznym w zakresie aktywności fizycznej.”

Art. 2

Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2019 r.

UZASADNIENIE

1. Potrzeba i cel uchwalenia ustawy

Projektowana ustawa jest reakcją Komisji do Spraw Petycji Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej na petycję skierowaną do Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej przez Polskie Towarzystwo Turystyczno-Krajoznawcze. Komisja podzieliła opinię wnioskodawcy, iż konieczne jest przeznaczenie znacznie większych niż obecnie środków publicznych na wsparcie rozwoju turystyki w Polsce, przede wszystkim turystyki społecznej. Liczne grupy obywateli, nie mając dostatecznych środków finansowych, nie korzystają z komercyjnych form turystyki wyjazdowej. Niewielkimi nakładami finansowymi można znacząco poprawić dostępność taniej bazy noclegowej, rozpropagować formy aktywnego wypoczynku w okolicach miejsca zamieszkania, poprawić infrastrukturę tysięcy kilometrów szlaków turystycznych, zwiększyć zasięg oddziaływania imprez turystycznych organizowanych przez organizacje pozarządowe, propagujących aktywność fizyczną, zwiększyć ilość krajowych imprez wyjazdowych oferowanych po kosztach, w tym szczególnie dla dzieci i młodzieży w okresie wakacji, osób niepełnosprawnych, dużych rodzin. Aktywność fizyczna na świeżym powietrzu jest szalenie istotna dla zdrowia społeczeństwa. W przypadku setek tysięcy osób, które nie przejawiają jakiegokolwiek formy aktywności fizycznej, ruch podczas poznawania kraju to ważny element poprawy zdrowia a często także pierwszy krok do bardziej intensywnych form aktywności, typowo sportowych.

2. Rzeczywisty stan w dziedzinie, która ma być unormowana

Zgodnie z regulacją zawartą w art. 86 ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych (Dz. U. z 2018 r. poz. 165, 650, 723) wydatki Funduszu Rozwoju Kultury Fizycznej są przeznaczone na przebudowę, remonty i dofinansowanie inwestycji obiektów sportowych, rozwijanie sportu wśród dzieci, młodzieży i osób niepełnosprawnych oraz zadania określone w przepisach o zdrowiu publicznym w zakresie aktywności fizycznej. W praktyce oznacza to, że aktywność turystyczna, będąca istotnym elementem kultury fizycznej, nie jest uwzględniona w szczegółowym katalogu celów, na jakie mogą być przeznaczane środki Funduszu Rozwoju Kultury Fizycznej. Aktualny katalog celów jest skoncentrowany na wydatkach dotyczących sportu i wychowania fizycznego. Potwierdza to analiza ustawy budżetowej na 2018r., która wskazuje, że finansowe wspieranie różnych form aktywności

fizycznej dużych grup obywateli jest niewielkie i skoncentrowane na sporcie. Zgodnie z ustawą środki Funduszu mają być bowiem rozdysponowane w następujący sposób:

- przebudowa, remonty i dofinansowanie inwestycji obiektów sportowych – 516,14 mln. zł,
- rozwijanie sportu wśród dzieci i młodzieży – 358,75 mln. zł,
- rozwijanie sportu wśród osób niepełnosprawnych – 38,7 mln. zł,
- zadania z zakresu zdrowia publicznego – 20 mln. zł,

Także środki budżetu państwa są tylko w niewielkim stopniu przeznaczane na realizację zadań z zakresu turystyki, które pośrednio lub bezpośrednio wspierają, poprzez turystykę, aktywność fizyczną społeczeństwa. Środki te w ramach części 40 budżetu państwa „Turystyka” utrzymywały się w ostatnich latach na poziomie 50 mln. zł, z czego kwota 39 mln. zł. była przeznaczona jako dotacja podmiotowa dla Polskiej Organizacji Turystycznej i przeznaczona na działania marketingowo-promocyjne w zakresie wizerunku Polski jako kraju atrakcyjnego turystycznie. Jedynie 2,5 mln. zł. przeznaczano na dofinansowanie zadań publicznych z zakresu turystyki.

3. Różnica pomiędzy dotychczasowym a projektowanym stanem prawnym

Projektowana ustawa rozszerza katalog celów, na jakie mogą być przeznaczane środki Funduszu Rozwoju Kultury Fizycznej o wydatki wspierające rozwój turystyki społecznej. Biorąc pod uwagę dotychczasową praktykę, zgodnie z którą w budżecie państwa określano przeznaczenie środków Funduszu odrębnie na realizację każdego z tych celów, można oczekiwać że począwszy od 2019r. ustawa budżetowa określi kwotę środków będących w dyspozycji Funduszu Rozwoju Kultury Fizycznej, przeznaczonych na realizację zadań z zakresu turystyki społecznej. Uwzględniając fakt, że dotychczas bardzo niewielkie kwoty przeznaczane były na zadania z zakresu turystyki, będzie to odczuwalna zmiana jakościowa a jej skutki, w postaci zwiększenia aktywności turystycznej wśród osób których aktywność była dotychczas bardzo niewielka lub żadna, będą szybko widoczne.

4. Skutki projektowanej ustawy

Projektowana ustawa pozostaje bez wpływu na budżet państwa. Z punktu widzenia finansów publicznych oznaczać będzie niewielkie zmiany rodzaju wydatków z Funduszu Rozwoju Kultury Fizycznej, bez zmiany zasadniczego celu wydatków tego Funduszu jakim jest

zwiększenia aktywności fizycznej społeczeństwa. Projektowana ustawa nie ma innego, istotnego wpływu na finanse sektora publicznego.

Ustawa nie ma zasadniczego wpływu na funkcjonowanie podmiotów gospodarczych. Ustawa może mieć pozytywny wpływ na działalność mikroprzedsiębiorców oraz małych i średnich przedsiębiorstw działających w zakresie małej gastronomii, usług noclegowych, drobnego handlu oraz transportu ponieważ zwiększona społeczna aktywność turystyczna zwiększy też popyt na oferowane przez nich towary i usługi.

Analiza skutków społecznych projektowanej ustawy wymaga identyfikacji pojęcia „turystyka społeczna”. Literatura fachowa często używa zamiennie pojęć „turystyka społeczna” i „turystyka socjalna”. To jednoznacznie wskazuje, że tego typu turystyka jest formą aktywności obywateli wspieranej przez państwo. Zwykle za najważniejsze grupy beneficjentów turystyki społecznej uznaje się dzieci i młodzież, w tym szczególnie z uboższych rodzin, rodziny wymagające szczególnego wsparcia z powodu problemów społecznych lub finansowych, osoby z niepełnosprawnościami, osoby starsze. Za najważniejsze formy wspierania turystyki społecznej uważa się pomoc dla organizatorów imprez miejscowych i wyjazdowych realizowanych „po kosztach” – a więc przez podmioty, których celem nie jest osiągnięcie zysku (jak organizacje samorządowe czy organizacje pozarządowe), poprawę infrastruktury turystycznej w miejscach ogólnodostępnych, z których korzystanie najczęściej nie wymaga opłat - n.p. szlaki turystyczne, punkty widokowe (wiaty, śmietniki, paleniska, tablice informacyjne, oznakowanie szlaków, mapki informacyjne), wsparcie dla organizatorów masowych imprez turystycznych (typu zloty, rajdy, złazy). Jest oczywiste, że środki Funduszu Rozwoju Kultury Fizycznej, które będą mogły być przeznaczone na wsparcie turystyki społecznej, będą ograniczone. Dlatego w pierwszej kolejności powinny być przeznaczone na realizację takich celów, które zwiększą ilość osób korzystających z wszelkich form aktywnej turystyki (wymagającej ruchu fizycznego) w terenie oraz ilość czasu jaką te osoby przeznaczają na te formy aktywności. Taki sposób wydatkowania środków Funduszu, zapewniający zwiększenie dostępności oferty turystycznej, nie wymagającej ze strony osób korzystających z tej oferty znaczących wydatków, będzie zasadniczym czynnikiem zwiększającym aktywność fizyczną obywateli. To zaś pozwoli dużym grupom społecznym na poznawanie interesujących miejsc w Polsce, często w najbliższej okolicy, umożliwi interesujące spędzenie czasu, będzie czynnikiem integrującym wiele rodzin, wpłynie na poprawę zdrowotności obywateli. Jak szacuje Ministerstwo Sportu i Turystyki, aktywizacja co drugiej osoby nieaktywnej fizycznie prowadziłaby m.in. do zmniejszenia rocznej liczby zawałów o ok. 11 tys., spadku liczby

zgonów o ok. 25 ts., spadku wydatków systemu ochrony zdrowia o 440 mln. zł, spadku absencji pracowniczych o 6% co w praktyce oznacza zmniejszenie kosztu tych absencji o ok. 3 mld. zł.).

5. Założenie podstawowego aktu wykonawczego

Po uchwaleniu ustawy w projektowanym brzmieniu konieczne będzie dokonanie niewielkiej zmiany rozporządzenia Ministra Sportu i Turystyki z dnia 18 grudnia 2015 r. w sprawie przekazywania środków z Funduszu Rozwoju Kultury Fizycznej, wydanego na podstawie art. 86 ust. 6 ustawy. Zmienione rozporządzenie musi uwzględnić nowy rodzaj celów, na jakie mogą zostać przeznaczone środki Funduszu. Niezbędne zmiany w rozdziale 1 tego rozporządzenia mają charakter formalny – należy dodać do dotychczasowych celów ustawowych, wymienionych w rozporządzeniu, także rozwój turystyki społecznej oraz uwzględnić to w § 2 rozporządzenia (słowniczek), poprzez rozszerzenia pojęcia „rozwijanie sportu i aktywności fizycznej” o nowy cel ustawowy. W rozdziale 3 zmiany wymaga w § 10 ust. 2 – należy określić że programy ogłaszane przez ministra powinny dotyczyć także turystyki społecznej. Rozdziały 2 i 4 rozporządzenia nie będą wymagały zmian.

6. Oświadczenie o zgodności projektu ustawy z prawem Unii Europejskiej

Przedmiot projektowanej regulacji nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.

Warszawa, 12 lipca 2018 r.

BAS-WAPM-1763/18

Pan
Marek Kuchciński
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia w sprawie zgodności z prawem Unii Europejskiej komisyjnego projektu ustawy o zmianie ustawy o grach hazardowych (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Urszula Augustyn)

Na podstawie art. 34 ust. 9 uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 roku – Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (Monitor Polski z 2012 r. poz. 32, ze zmianami) sporządza się następującą opinię:

1. Przedmiot projektu ustawy

Projekt zawiera propozycję zmiany art. 86 ust. 4 ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych (Dz. U. z 2018 r. poz. 165, ze zmianami). Zgodnie z tą propozycją wydatki Funduszu Rozwoju Kultury Fizycznej będą mogły być przeznaczane także na rozwój turystyki społecznej.

Proponowana ustawa ma wejść w życie z dniem 1 stycznia 2019 r.

2. Stan prawa Unii Europejskiej w materii objętej projektem

Prawo Unii Europejskiej nie obejmuje przedmiotu projektu ustawy.

3. Analiza przepisów projektu pod kątem ustalonego stanu prawa Unii Europejskiej

Przedmiot projektu ustawy nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.

4. Konkluzja

Przedmiot komisyjnego projektu ustawy o zmianie ustawy o grach hazardowych nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.

Akceptował:
Dyrektor Biura Analiz Sejmowych

Wojciech Arndt

Warszawa, 12 lipca 2018 r.

BAS-WAPM-1764/18

Pan
Marek Kuchciński
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

**Opinia w sprawie stwierdzenia – w trybie art. 95a ust. 3 regulaminu Sejmu
– czy komisyjny projekt ustawy o zmianie ustawy o grach hazardowych
(przedstawiciel wnioskodawców: poseł Urszula Augustyn) jest projektem
ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej**

Projekt zawiera propozycję zmiany art. 86 ust. 4 ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych (Dz. U. z 2018 r. poz. 165, ze zmianami). Zgodnie z tą propozycją wydatki Funduszu Rozwoju Kultury Fizycznej będą mogły być przeznaczane także na rozwój turystyki społecznej. Projekt nie zawiera przepisów mających na celu wykonanie prawa UE.

Projekt ustawy o zmianie ustawy o grach hazardowych nie jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej.

Akceptował:
Dyrektor Biura Analiz Sejmowych

Wojciech Arndt